

tage en dominerende Stilling med Hensyn til Sukkerfabrikationen her i Landet, og i den Anledning har han kun henvist til, at vi kunde lave Brugsforeninger. Han giver mig altsaa delvis Ret, saa jeg tror, at Socialdemokratiet har Ret, naar det siger, at paa Papiret faa vi en lille Nedgang i Sukkerpriserne, men denne vil rimeligvis forsvinde ind i Sukkerfabrikkernes Kasse, om ikke i det første Aar, saa dog i det andet eller tredie. Men saa er det, vi sige: Vi kunne gaa med til Loven af den Grund, at den i Løbet af faa Aar skal revideres, og at vi da paa ny kunne komme til at gøre vor Anskuelse gældende. Saa kan det være, at ogsaa det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) vil stille sig paa vor Side og sige: Den Lov, vi gavede i 1908, var til Fordel for Sukkerfabrikkerne, medens den var tænkt til Fordel for Forbrugerne; nu maa vi se at faa den lavet saaledes om, at den virkelig bliver til Fordel for Forbrugerne.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det ærede Medlem synes nu at ville give det Udseende af, at det kun var paa Papiret, at vi havde den Nedsættelse, som det ærede Medlem før nævnte. Det vil jeg ikke strides med det ærede Medlem om, enten den er reel eller kun paa Papiret. Jeg anser den for at være reel. Jeg har for Resten ikke henvist Socialdemokratiet til at lave Forbrugsforeninger. Jeg talte om Brugsforeningsbevægelsen i Almindelighed. Saa siger det ærede Medlem: Ja, men Brugsforeningerne kunne ikke købe billigere hos Sukkerfabrikkerne end andre. Men det kunde jo træffe sig, at Brugsforeningerne kunde købe i Udlandet og derved konkurrere.

Saa vilde det ærede Medlem paadutte mig, at jeg skal have sagt, at det var Rygterne om de daarlige Udsigter for Toldreformen, der havde fremkaldt Stigningen i Sukkeraktierne. Det er jo en ren Misforstaaelse, for saa vidt det er en Misforstaaelse. Det ærede Medlem kan jo ikke efter de Udtalelser, han kom med senere, have været uklar over, at jeg netop havde taget denne Udtalelse fra det ærede Medlems Partiblads i København. Det er altsaa slet ikke mine Udtalelser, at det skulde være saadan. Men jeg anførte det blot for at vise, hvorledes man taler snart til den ene Side snart til den anden. Hvilken af de to Dele, der var det rigtige, udtalte jeg mig i øvrigt slet ikke om. For Resten tror jeg, at Bladet i det væsentlige har Ret.

Jeg har heller ikke udtalt mig om, hvorvidt Børsherrerne ikke skulde have vidst Besked med Sukkerfabrikkernes Status før, jeg har kun udtalt, at Publikum i Almindelighed ikke har vidst det; at Børsherrerne have vidst det, tvivler jeg ikke et Øjeblik om. Det ærede Medlem maa erindre, at Sukkeraktierne ikke vare komne ud i Spekulationen den Gang; fordi de ligge paa enkelte faste Hænder, behøve de ikke at være oppe i Kurs i Forhold til Publikum. Det er noget, vi se ganske almindeligt, at det først er i det Øjeblik, de gaa ud i Omsætningen, at de faa Kurssvingningerne.

Saa siger det ærede Medlem som Begrundelse for, at hans Parti vil gaa med til at stemme for Loven, at den skal revideres i 1916. Det forekommer mig at være en meget mærkelig Begrundelse for at stemme for en Lov, at den skal revideres en Gang i Fremtiden, men det synes at være hans eneste Grund til at stemme for den. Saa sagde det ærede Medlem, at det kunde være, at jeg til den Tid vilde stille mig sammen med dem og se at komme dybere ned. Jeg vil ogsaa haabe, at det ærede Medlem til den Tid vil stille sig sammen med os og se at komme dybere ned. Jeg synes saaledes rettest at kunne udtrykke den Bevægelse, der er foregaaet her i Salen under Sukkerlovens Behandling.

Christian Rasmussen: Jeg skal ikke komme ind paa en længere Udvikling af, hvorledes det ser ud paa Børsen, og af, hvorvidt Børsherrerne have været klare over, hvorledes Sukkerfabrikkerne ville blive stillede. Jeg fastholder, at det ærede Medlem har udtalt sig som af mig refereret, hvorefter det maatte se ud til, at Børsen ikke var klar over, hvordan Stillingen vilde være.

Det ærede Medlem siger, at det er en underlig Motivering, hvormed vi ville stemme for det forelagte Lovforslag, nemlig fordi Loven skal revideres i 1916. Jeg er dog sikker paa, at det maa være en formildende Omstændighed ved Loven, medens jeg paa den anden Side efter det ærede Medlems Udtalelser maa antage, at han for Tid og Evighed har Lyst til at give de danske Sukkerfabrikker det Monopol, man jo faktisk giver dem, om man end ikke vil det.

Ordføreren (N. P. Jensen): En saadan Udtalelse har det ærede Medlem ikke af mine Udtalelser faaet nogen som helst Ret til at fremsætte.